

1. Bava Batra 14b

שמואל כתב ספרו ושופטים ורות

Samuel wrote his own book, the book of Judges, and the book of Ruth.

2. Ruth Rabbah 2:14

אמר רבי זעירא, מגלה זו אין בה לא טמאה, ולא טהרה, ולא אסור, ולא התר, ולמה נכתבה ללמדך כמה שכתוב טוב לגומלי חסדים.
 Rabbi Zeira said: This scroll [teaches] nothing either of cleanliness or of uncleanness, neither of prohibition or permission. For what purpose then was it written? To teach how great is the reward of those who do deeds of kindness

3. Ruth 1:1

(א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב תוא ואשתו ושני בניו:

(1) In the days when the chieftains ruled, there was a famine in the land; and a man of Bethlehem in Judah, with his wife and two sons, went to reside in the country of Moab.

4. Judges 21:25

(כח) בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

(25) In those days there was no king in Israel; everyone did as he pleased.

5. Ruth 1:2-17

(ב) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו | מחלון וכליון אפרתיים מבית לחם יהודה ויבאו שדימואב ויהי שם: (ג) וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: (ד) וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: (ה) וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה: (ו) ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד ה' את עמלו לתת להם לחם: (ז) ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: (ח) ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה [יעש] ה' עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי: (ט) יתן ה' לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: (י) ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמד: (יא) ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העודלי בנים במעלי והיו לכם לאנשים: (יב) שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרת לי ישלי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: (יג) הלהן | תשבנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כימרלי מאד מכם כיצאה בי ידה' (יד) ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: (טו) ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך: (טז) ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלקיד אלקי: (יז) באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה ה' לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך:

(2) The man's name was Elimelech, his wife's name was Naomi, and his two sons were named Mahlon and Chilion—Ephrathites of Bethlehem in Judah. They came to the country of Moab and remained there. (3) Elimelech, Naomi's husband, died; and she was left with her two sons. (4) They married Moabite women, one named Orpah and the other Ruth, and they lived there about ten years. (5) Then those two—Mahlon and Chilion—also died; so the woman was left without her two sons and without her husband. (6) She started out with her daughters-in-law to return from the country of Moab; for in the country of Moab she had heard that the LORD had taken note of His people and given them food. (7) Accompanied by her two daughters-in-law, she left the place where she had been living; and they set out on the road back to the land of Judah. (8) But Naomi said to her two daughters-in-law, "Turn back, each of you to her mother's house. May the LORD deal kindly with you, as you have dealt with the dead and with me! (9) May the LORD grant that each of you find security in the house of a husband!" And she kissed them farewell. They broke into weeping (10) and said to her, "No, we will return with you to your people." (11) But Naomi replied, "Turn back, my daughters! Why should you go with me? Have I any more sons in my body who might be husbands for you? (12) Turn back, my daughters, for I am too old to be married. Even if I thought there was hope for me, even if I were married tonight and I also bore sons, (13) should you wait for them to grow up? Should you on their account debar yourselves from marriage? Oh no, my daughters! My lot is far more bitter than yours, for the hand of the LORD has struck out against me." (14) They broke into weeping again, and Orpah kissed her mother-in-law farewell. But Ruth clung to her. (15) So she said, "See, your sister-in-law has returned to her people and her gods. Go follow your sister-in-law." (16) But Ruth replied, "Do not urge me to leave you, to turn back and not follow you. For wherever you go, I will go; wherever you lodge, I will lodge; your people shall be my people, and your G-d my G-d. (17) Where you die, I will die, and there I will be buried. Thus and more may the LORD do to me if anything but death parts me from you."

6. Ruth 4:5-6

(ה) ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיני נעמי ומאת רות המואבית אשת המת קנתי [קניתה] להקים שם המת עלינחלתו: (ו) ויאמר הגאל לא אוכל לגאולו [לגאל] לי פראשחית את נחלתי גאלך אתה את גאולתי כי לא אוכל לגאל:

(5) Boaz continued, "When you acquire the property from Naomi and from Ruth the Moabite, you must also acquire the wife

of the deceased, so as to perpetuate the name of the deceased upon his estate.” (6) The redeemer replied, “Then I cannot redeem it for myself, lest I impair my own estate. You take over my right of redemption, for I am unable to exercise it.”

7. Ruth 2:1-17

(א) וְלִנְעָמִי מִיַּדע [מוֹדַע] לְאִישָׁה אִישׁ גְּבוּר חָלִל מִמְשַׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁמוֹ בְּעֵז: (ב) וְתֹאמַר לְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֲלֵנָעֲמִי אֲלֶכֶה נְאֻם הַשֵּׁדָה וְאֶלְקָטָה בְּשִׁבְלִים אַחַר אֲשֶׁר אֶמְצָאֶחֶן בְּעֵינָיו וְתֹאמַר לָהּ לְכִי בְתִי: (ג) וְתֵלֵךְ וְתִבּוֹא וְתִלְקַט בְּשֵׁדָה אַחֲרֵי הַקְּצָרִים וְיִקַּר מְקָרָה חֲלֵקֶת הַשֵּׁדָה לְבַעַז אֲשֶׁר מִמְשַׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ: (ד) וְהָנְהָ בְעֵז בָּא מִבֵּית לָחֶם וְיֹאמַר לְקוֹצְרֵים ה' עִמָּכֶם וְיֹאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ ה' (ה) וְיֹאמַר בְּעֵז לְנַעֲרוֹ הַנֹּצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנֹּעֲרָה הַזֹּאת: (ו) וְיַעַן הַנֹּעֵר הַנֹּצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים וְיֹאמַר נַעֲרָה מּוֹאֲבִיָּה הִיא הַשֵּׁבָה עִם־נְעָמִי מִשֵּׁדָה מוֹאֲבִי: (ז) וְתֹאמַר אֶלְקָטָה נְאֻם וְאֶסְפְּתִי בְּעֵמְרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וְתִבּוֹא וְתַעֲמֹד מֵאֵז הַבֶּקֶר וְעַד־עֵתָה זֶה שְׁבֵתָה הַבַּיִת מֵעַט: (ח) וְיֹאמַר בְּעֵז אֶל־רוּת הַלֹּוא שְׁמַעַת בְּתִי אֶל־תִּלְכִי לְלַקֵּט בְּשֵׁדָה אַחַר וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבַּקִּין עִם־נַעֲרָתִי: (ט) עֵינֶיךָ בְּשֵׁדָה אֲשֶׁר־קָצְרוּן וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלֹּוא צְנִיטִי אֶת־הַנֹּעֲרִים לְבִלְתִּי נִגְעַךְ וְצִמַּת וְהִלַּכְתְּ אֶל־הַכְּלִים וְשִׁיתִּית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנֹּעֲרִים: (י) וְתַפֵּל עַל־פְּנֵיהֶּ וְתִשְׁתַּחֲוֶה אַרְצָהּ וְתֹאמַר אֵלָיו מִדּוֹעַ מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאַנְכִי נִכְרִיָּה: (יא) וְיַעַן בְּעֵז וְיֹאמַר לָהּ הִגֵּד לִי כָּל אֲשֶׁר־עָשִׂיתְּ אֶת־חֲמוֹתֶיךָ אַחֲרַי מוֹת אִישֶׁךָ וְתַעֲזָבִי אֲבִיךָ וְאֶמְךָ וְאֶרְצֶי מוֹלְדֹתֶיךָ וְתִלְכִי אֵלַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם: (יב) יִשְׁלַם ה' פְּעֻלָּךְ וְתִהְיֶה מִשְׁכָּרְתֶּךָ שְׁלָמָה מֵעַם ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּאת לְחַסּוֹת תַּחַת־כְּנָפָיו: (יג) וְתֹאמַר אֶמְצָאֶחֶן בְּעֵינֶיךָ אֲדוּשִׁים כִּי נַחֲמַתֶּנִּי וְכִי דַבַּרְתְּ עַל־לֵב שְׁפַחְתֶּךָ וְאַנְכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאֶחָת שְׁפַחְתֶּיךָ: (יד) וְיֹאמַר לָהּ בְּעֵז לַעַת הַאֲכַל גִּשְׁי הַלֵּם וְאֶכְלַת מִן־הַלֶּחֶם וְטִבַּלְתְּ פִּתֶיךָ בַּחֲמֵץ וְתִשָּׁב מִצַּד הַקּוֹצְרִים וְיִצְבְּטָה לָהּ קָלִי וְתֹאכַל וְתִשְׁבַּע וְתִתֵּר: (טו) וְתִקַּם לְלַקֵּט וְיִצֹּ בְעֵז אֶת־נַעֲרָיו לְאֹמַר גַּם בֵּין הַעֲמֻרִים תִּלְקַט וְלֹא תִכְלִימוּהָ: (טז) וְגַם שְׁלֵתֶשְׁלוֹ לָהּ מִן־הַצִּבְתִּים וְעִזְבֹתֶם וְלִקָּטָה וְלֹא תִגְעַרְרֶבָהּ: (יז) וְתִלְקַט בְּשֵׁדָה עַד־הָעֶרֶב וְתַחֲבֹט אֶת־אֲשֶׁר־לְקָטָה וְיִהְיֶה כְּאִפְּהָ שְׁעָרִים:

(1) Now Naomi had a kinsman on her husband's side, a man of substance, of the family of Elimelech, whose name was Boaz. (2) Ruth the Moabite said to Naomi, "I would like to go to the fields and glean among the ears of grain, behind someone who may show me kindness." "Yes, daughter, go," she replied; (3) and off she went. She came and gleaned in a field, behind the reapers; and, as luck would have it, it was the piece of land belonging to Boaz, who was of Elimelech's family. (4) Presently Boaz arrived from Bethlehem. He greeted the reapers, "The LORD be with you!" And they responded, "The LORD bless you!" (5) Boaz said to the servant who was in charge of the reapers, "Whose girl is that?" (6) The servant in charge of the reapers replied, "She is a Moabite girl who came back with Naomi from the country of Moab. (7) She said, 'Please let me glean and gather among the sheaves behind the reapers.' She has been on her feet ever since she came this morning. She has rested but little in the hut." (8) Boaz said to Ruth, "Listen to me, daughter. Don't go to glean in another field. Don't go elsewhere, but stay here close to my girls. (9) Keep your eyes on the field they are reaping, and follow them. I have ordered the men not to molest you. And when you are thirsty, go to the jars and drink some of [the water] that the men have drawn." (10) She prostrated herself with her face to the ground, and said to him, "Why are you so kind as to single me out, when I am a foreigner?" (11) Boaz said in reply, "I have been told of all that you did for your mother-in-law after the death of your husband, how you left your father and mother and the land of your birth and came to a people you had not known before. (12) May the LORD reward your deeds. May you have a full recompense from the LORD, the G-d of Israel, under whose wings you have sought refuge!" (13) She answered, "You are most kind, my lord, to comfort me and to speak gently to your maidservant—though I am not so much as one of your maidservants." (14) At mealtime, Boaz said to her, "Come over here and partake of the meal, and dip your morsel in the vinegar." So she sat down beside the reapers. He handed her roasted grain, and she ate her fill and had some left over. (15) When she got up again to glean, Boaz gave orders to his workers, "You are not only to let her glean among the sheaves, without interference, (16) but you must also pull some [stalks] out of the heaps and leave them for her to glean, and not scold her." (17) She gleaned in the field until evening. Then she beat out what she had gleaned—it was about an 'ephah of barley—

8. Midrash, Vayikra Rabbah 34:8

למדתך תורה דרך ארץ שכשיהא אדם עושה מצוה יהא עושה אותה בלב שמח, שאלו היה ראובן יודע שהקב"ה מכתוב עלי "וישמע ראובן ויצילו מידם" היה טוענו ומוליכו אצל אביו, ואלו היה יודע בועז שהקב"ה מכתוב עלי "ויצבט לה קלי" עגלים פטומים היה מאכילה. The Torah taught you proper conduct; when one performs a mitzvah, he should do it with a joyful heart. Had Reuven known that Gd would write of him, "And Reuven heard, and he saved him from their hand," he would have carried [Yosef] and brought him to his father. And had Boaz known that Gd would write of him, "And he gave her parched grain," he would have fed her fat calves. English

9. Ruth 3:1-4

(א) וְתֹאמַר לָהּ נְעָמִי חֲמוֹתָהּ בְתִי הֲלֹא אֲבַקֶּשְׁלֶךָ מִנוּחַ אֲשֶׁר יִטְבַּלְךָ: (ב) וְעֵתָה הֲלֹא בְעֵז מְדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הֵייתְּ אֶת־נַעֲרֹתַי הַגְּהָהוּא זָרָה אֶת־גְּרוֹן הַשְּׁעָרִים הַלְּיָלָה: (ג) וְרַחֲצִתְּ | וְסָכַתְּ וְשִׁמַּתְּ שְׁמִלְתְּךָ [שְׁמִלְתֶיךָ] עֲלֶיךָ וִירַדְתִּי [וְיָרַדְתָּ] הַגְּרוֹן אֶל־תּוֹדְעֵי לְאִישׁ עַד כְּלַתּוֹ לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת: (ד) וְיִהְיֶה בְּשִׁכְבוֹ וְיִדְעַתְּ אֶת־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּבְשֶׁם וּבָאת וְגִלְתִּי מִרְגְּלֹתַי וְשִׁכַבְתִּי [וְשִׁכַבְתָּ] וְהוּא יִגִּיד לְךָ אֶת־אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין: (1) Naomi, her mother-in-law, said to her, "Daughter, I must seek a home for you, where you may be happy. (2) Now there is our kinsman Boaz, whose girls you were close to. He will be winnowing barley on the threshing floor tonight. (3) So bathe, anoint yourself, dress up, and go down to the threshing floor. But do not disclose yourself to the man until he has finished eating and drinking. (4) When he lies down, note the place where he lies down, and go over and uncover his feet and lie down. He will tell you what you are to do."